

AZ ÜGYVÉD VÁLASZOL

Dr. Juhász György Tibor

Elsőbbségadás és a forgalmi rend változása

Tisztelt Ügyvéd Úr!

Az elmúlt években Szegeden egyre több helyen alakítottak ki egyenrangú útkereszteződéseket. Régebben erre „forgalmi rend megváltozott” feliratú táblákkal külön felhívták a figyelmet. Ma már ilyen nem nagyon látok. Honnan tudhatom, hogy védett útvonalon haladok-e? Az nem várható el, hogy minden mellékutcánál lassítsak és megnézzem, jön-e jobbról valaki, vagy van-e kitéve neki elsőbbségadás kötelező tábla. Ezek a kereszteződések nagyrészt 30 km-es zónában vannak. Mi történik akkor, ha a jobbról érkező jócskán túllépi és összeütközik, ilyenkor csak a balról jövő a hibás? Még egy közlekedési témájú kérdésem lenne. A Dugonics téren a villamos mindig határozottan áthajt a körforgalmon. Neki van elsőbbsége, vagy csak ő az erősebb?

Tisztelt Olvasó!

A második kérdésre egyszerű és rövid választ adhatok. A körforgalomban haladó járműnek elsőbbséget kell adni a körforgalmat keresztező villamos részére. Sőt: egyenrangú útkereszteződésekben még a balról jövő villamosnak is elsőbbsége van.

Az első kérdés összetettebb. Nagyon sok témát (közlekedésszervezés, vezetésbiztonság) érint. Én természetesen csak jogi szempontból próbálok tájékoztatást adni. Bár ezekből van kevesebb, mégis fő szabály szerint minden útkereszteződés egyenrangú, azaz bennük a jobbkezes szabályt kell követni. Elsőbbségünk csak azokkal a jobbról érkező járművekkel szemben van, amelyeknek „elsőbbségadás kötelező” vagy „Állj! Elsőbbségadás kötelező”, közismert néven stop-tábla van kitéve, illetve ha szilárd útburkolaton haladunk, akkor a földútról érkezőkkel szemben. Mint minden szabály, ez alól is van kivétel, hiszen érkezői irányától függetlenül elsőbbséget élvez a megkülönböztető fény- és hangjelzést együttesen használó gépjármű, továbbá minden ilyen gépjárművel kísért (közrefogott), zárt csoportban haladó megkülönböztető fényjelzést használó gépjármű.

Büntetőjogi vagy szabálysértési szempontból fontos, hogy az el-

sőbbségadásra kötelezett jármű vezetője általában akkor is felelősséggel tartozik az elsőbbségadási szabályok megszegéséért, ha az elsőbbségre jogosult a megengedett sebességet túllépte. Az elsőbbségre jogosult, aki a megengedett sebességet túllépte, az elsőbbségadási kötelezettségi megszegésével összefüggő közúti balesetért ugyancsak felelősséggel tartozhat, kivéve, ha a baleset a jármű megengedett sebessége mellett is bekövetkezett volna. Ez utóbbi esetben a gyorsajtót nem büntethetik meg, de ekkor is kötelezhetik a kár egy részének viselésére, hiszen a sebességhatár betartása mellett nyilvánvalóan kisebb kár keletkezett volna.

Azt kell mondanom, ha ismeretlen környéken jár, és önnek nincs kitéve tájékoztató, például főútvonalat vagy alárendelt úttal történő kereszteződést jelző tábla, akkor bizony minden mellékutcánál meg kell győződni az elsőbbségi viszonyokról.

Az elsőbbség persze csak jog, amiről le is lehet mondani. Sok újonnan egyenrangúvá tett kereszteződésben az ott lakók még mindig a régi, megszokott elsőbbségi helyzetet alkalmazzák, amit adott esetben a forgalom fő áramlása indokolhat is. Ez szép szokás, de akár egy kisebb koccnánál is több százezer forintos meglepetést okozhat.

Bajtársi találkozó Csongrádon

Az emlékhely: a kétoldalas faragott emléktáblát Simmer Sándor fafaragó készítette

A csongrádi Béri Balogh Ádám Honvéd Nyugdíjasklub a közelmúltban bajtársi találkozót tartott és katonai tiszteletadás mellett emlékhelyet avatott a volt laktanya területén a demokratikus hadsereg, valamint a laktanyában állomásozó 28. Műszaki Ezred jogelődje megalakulásának 60. évfordulója tiszteletére.

Az emlékezés helyszínén – a mintegy 300-an, jelenleg más alakulatoknál szolgálatot teljesítő aktív és időközben nyugállományba vonult egykori katona és közalkalmazott, valamint érdeklődő mellett – megjelent a térség országgyűlési képviselője Vincze László, valamint a városi önkormányzat képviselő-testületének több tagjai. A helyiek mellett érkeztek résztvevők Szentesről, Orosházáról, Kiskunfélegyházáról, Szeged-

ről, de néhányan még Nyíregyházáról és Budapestről is.

A volt laktanyában Ágoston Imre nyugállományú alezredes, klubelnök bevezető szavait követően Darók József nyugállományú ezredes, az 1991-ben Szentesre átdiszkálált műszaki ezred utolsó parancsnoka elevenítette fel az alakulat és a jogelődök történetét. Beszédében kiemelte, hogy a II. világháború utáni nehéz helyzetben is kiválóan megállták helyüket a műszaki alakulatok, amelyek tevékenyen vettek részt az ország hídjainak és vasútvonalainak újjáépítésében. Beszédét követően felavatta az emlékhelyet, melynek fő eleme az a kétoldalas faragott emléktábla, melyet Simmer Sándor fafaragó készített. A tábla emléket állít egyrészről az egykori műszaki ezrednek,

másrészről pedig a nyugdíjasklub névadójának, Béri Balogh Ádámnak.

Bedő Tamás, Csongrád polgármestere emlékszalagot kötött az alakulat egykori csapatzászlájára, majd a felavatott emlékhelynél áldást mondott Máté Sándor őrnagy, prototáns tábori lelkész.

Ezek után a megemlékezők átvonultak a nyugdíjasklub helyiségébe, és megtekintették az elmúlt évben létrehozott emlékkiállítást. A visszaemlékezéseket, beszélgetéseket követően a megjelentek részt vettek a csongrádi kenyérünnepen és borfesztiválon, valamint a Honvéd Együttes vidám operettárszletekből álló műsorán. Hasonló bajtársi találkozót várhatóan öt év múlva rendeznek legközelebb Csongrádon.

FEKETE IMRE, CSONGRÁD

Tesco-tangó és a Sulinet-akció

Az ember fogyasztói jószág. Ennek működő kapitalista társadalmakban örülni szoktak, sőt mindent megtesznek azért, hogy még inkább azzá tegyék. Például kiszolgálják az áruházban. Szóba állnak vele. Hogy Magyarországon még mennyire nem tartozik az előbb említett társadalmakhoz, erről szól ez rövid történet.

Az ember augusztus 21-én átutazik Szentesről Vásárhelyre, hogy a postaládájába bedobott Tesco-katalógusban meghirdetett sulinet-akció keretében vásároljon. Hogy apró építőköve legyen az információs társadalom pazar épületében, hiszen folyton ezt szajkózzák neki. Holnap reggel 6-kor kezdődik az akció, mondja az eladó, akkor tessenek visszajönni. Az ember megnézi a katalógust, jogos a válasz, augusztus 22-én reggel 6 óra az akció kezdési időpontja. Másnap délelőtt újra átutazik Vásárhelyre. Háromnegyed kilenckor megint kosarába teszi a számítógépes eszközt, és elindul a műszaki pult felé személyi igazolványával és adóazonosító jelével. Ott két eladóról pattan le, először egy piros inges fiúról, aki hetykén vágja arcába, nincs Sulinet-akció, nem érkezett meg a minisztériumból a kódok. Mi-lyen kódok? – bambul az ember értetlenül, de válasz nincs, hülyékkel itt nem állnak szóba. Na, majd hátha az almazöld inges leány. Az ember mutatja a katalógusban meghirdetett akciót, de az almazöld büszkén jelenti ki: ő nem látta még ezt a katalógust. Látszik rajta, fogalma sincs, miért csinálják kora

reggel a fesztivált a túlmozgásos vevők.

Elindul a Tesco-tangó. Információs pult. Lepattanás. A hölgy elfordul, telefonálni kezd, szinte lehány. Az ember már szégyelli magát, tényleg, mit szórakozik tízezer forint adójóváírásért. Vissza a műszaki pulthoz. Cirkuszolás. Nem segít ez sem. Aztán a zöldséges pultnál végre rálel Lászlóra, aki olyan főnöknek néz ki, mappá van a kezében és telefonál. Ő már kedves, és Imréhez irányít. Imre is kedves, intézkedni kezd, majd fél óra múlva kijelenti: nyugodjunk meg, a problémánk valós. Megnyugsunk. Végre elismerik, hogy nem elmebeteg hazudozók vagyunk, akik a multik rendjét kívánják felforgatni, nem antikapitalista zavarkeltők, nem hisztis anarhisták, hanem valós problémánk van. Valós problémánkra azonban Imre sem talál megoldást, igazunk van, de mi vagyunk az első vásárlók, megérthetjük, hogy még nem működik a rendszer. Akkor adjon egy papírt, hogy nem tudtuk a Sulinet-akciót igénybe venni. Könyörgünk, de Imre hajthatatlan. Ő nem ad pa-

pírt, se Sulinetet, se semmit, legyünk megértők, és várjunk, hátha rendbe jön a rendszer, megérkezik a kód, felépül az emberarcú kapitalizmus hazánkban. Két órája várunk, mondjuk. Imre sajnál minket. Mi is sajnáljuk magunkat, mert megunjuk, és tízezer forintot bukva Sulinet-akció nélkül vásároljuk meg a készüléket.

Egy adójóváírásról szóló akción, gondolom, jó néhány adópénzből fizetést kapó állami alkalmazott dolgozik, hogy az valóban igénybe vehető legyen. Vagyis ez esetben nem dolgozik. Nem működött a rendszert, nem küldi a kódokat, valamint nem csinál, konkrétan a munkáját, de a fizetését megkapja. Az a Tesco cég baja, hogy az alkalmazottai nincsenek tisztában az európai viselkedési normákkal. De az már a mi bajunk, hogy az adóforintokból fizetett állami, minisztériumi alkalmazott nem végzi a munkáját, ráadásul ezzel kárt okoz az adózónak. Aki őt fizeti. Magyarul: arra a kézre üt, ami enni ad neki. Ez pedig nem szép dolog.

CSERNA-SZABÓ ANDRÁS, SZENTES

Olvasónk azt is kifogásolta, hogy az újság nem járt azonnal utána a problémának, amikor ő felhívta az üzletből a szerkesztőségünket, emellett azt a választ is kapta, írja meg élményeit olvasói levélben. Lapunk vásárhelyi munkatársa azonban még aznap kereste Danks Emesét, a Tesco Global Rt. kommunikációs igazgatóját – a multicég-nél csak ő nyilatkozhat –, és ő kedden reagált kérdéseinkre. Azt mondta: elnézést ezt a kellemetlenségért. Valóban nem működött az Oktatási Minisztérium rendszere hétfőn, ezért nem lehetett regisztrálni a Sulinet vásárlóit. Hozzátette: azért a termékekhez bárki hozzájuthatott, s a vásárlásokat – ezt munkatársai a vevőkkel is közölték – kedden utólag a Sulinet nyilvántartásába vették, tehát aki visszament, az végül igénybe vehette az adókedvezményt is.

Kedden erre a lehetőségre felhívtuk olvasónk figyelmét.

A SZERKESZTŐSÉG

Emlékpont: többségi akarát

Munkáspártiak és MSZP-sek fűbe-fába belekötve kézzel-lábbal tiltakoznak a vásárhelyi Emlékpont ellen. Tehetik. Most már végre demokrácia van, nem úgy, mint „régén”. És törvényesség is van, nem úgy, mint „régén”.

Egy dologról azonban nem szólnak az elvtársak: törvényes-e, szabályos-e, jogos-e az, hogy ott, úgy és annyiért épüljön Emlékpont, ahogy az önkormányzati döntés azt megszavazta?

Szerintem a vásárhelyi baloldálnak az önkormányzati választásokon kellett volna jobban igyekeznie. Ha elbukták a helyi választásokat, akkor most tőrjenek egy kicsit, úgy, mint ahogy mi túrtünk negyven kemény éven át. Mi, akik a fegyveres párt-hadsereg „bátorítása” ellenére sem akartunk marxisták-leninisták lenni.

Demokráciában a többség akaratát tisztelni kell!

KÖVÉR KÁROLY, SZEGED

Szabadtéri hanghatás és a néző

Kedves szabadtéris hangmérnökök!

Engedjék meg, hogy szóljak néhány szót a hangosítással kapcsolatban. En ugyan nem értek a hangosításhoz, csak a hallgatáshoz. Nem vonom kétségbe a berendezések és a szakértelem világszínvonalát, de amit a közönség hallott, az színvonal alatti. Engem például nagyon zavart, hogy a színpad két szélén elhelyezett, háztömbnyi hangfalakból főlóvva dübörgött a hang, miközben a színész ellenkező irányból énekelt. Vagy csak imitálta az éneklést? Valamikor a 60-as, 70-es években az ultramodern nézőtér előtt, a régi, a csikorgó-nyikorgó fapadok idejében, a világszínvonalú be-

rendezések előtt is volt hangosítás. Akkor a hétezer nézőtér bármelyik sarkából ugyanazt és ugyanonnan hallotta a néző. Az újságíróként látható Matz Ádám természetesen azt nem hallhatta. Biztosan meg lehetne keresni az akkori hangosító személyzetet, amely használható tapasztalatokat tudna átadni. Az biztos, hogy a padok alatt kis hangszórók voltak elhelyezve, és ez adta azt a hanghatást, mintha a néző is a zenekarban ülne. Persze aki most van először szabadtérin, annak csodálatos, hiszen nem tudja, milyen volt régén. Lehet, hogy fölöttem múlt el az idő?

GYÓRI LAJOS, SZEGED